

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou ve věci žalobce **J. V.**, bytem Ž., D. I. 37, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha, Křížová 25, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 14. 10. 2010, č. j. XXX, ve věci zamítnutí žádosti o částečný invalidní důchod,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 14. 10. 2010, č. j. XXX, **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná **je povinna** zaplatit na náhradě nákladů řízení do 30 dnů od právní moci rozsudku žalobci 10.626 Kč a státu na účet Krajského soudu v Ostravě 17.100 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou doručenou soudu dne 18. 1. 2011 žalobce brojil proti napadenému rozhodnutí, protože nebyl správně zhodnocen zdravotní stav, nedošlo k jeho stabilizaci, ale naopak ke zhoršení a žalobce svá postižení a jejich vývoj popsal v žalobě a jejích doplněních.

[2] Ve vyjádření žalovaná navrhla důkaz posudkem PK MPSV.

[3] Soud si vyžádal přezkoumání zdravotního stavu a pracovní schopnosti žalobce a doložení posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále i „MPSV“) v Brně. Komise podala posudek dne 31. 3. 2011 s výsledkem, že žalobce nebyl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní.

[4] Při jednání soudu dne 27. 4. 2011 byl proveden důkaz uvedeným posudkem PK MPSV v Brně. Žalobce vyslovil s posudkem nesouhlas, popsal své zdravotní potíže a svou pracovní schopnost a navrhl k důkazu posudek znalce.

[5] Soudem ustanovený znalec z oboru zdravotnictví, se specializací na posudkové lékařství, MUDr. T. V. ve svém posudku ze dne 27. 10. 2012, ve znění jeho doplnění ze dne 5. 1. 2013, a s přihlédnutím k posudku konzultanta prof. MUDr. M. K., CSc., znalce z oboru zdravotnictví se specializací ortopedie a traumatologie, ze dne 13. 12. 2012, dospěl k závěru, že

1. Žalobce byl od 16. 6. 2008 do 4. 10. 2009 částečně invalidní s poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 35 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla ischemická choroba srdeční s prokázanou vasospastickou anginou pectoris. Postižení odpovídalo kapitole IX oddílu A položce 1b přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Znalec vzal v úvahu nejen dosažené funkční testy, ale i klinickou klasifikaci a samotný charakter onemocnění ve vztahu k manuální profesi žalobce.

2. Žalobce byl od 5. 10. 2009 do 31. 12. 2009 částečně invalidní s poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 40 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla ischemická choroba srdeční s prokázanou vasospastickou anginou pectoris NYHA II, s přihlédnutím k hypertenzní chorobě II. stupně a astma bronchiale klinicky středně těžkému, funkčně lehkému. Postižení odpovídalo kapitole IX oddílu A položce 1b přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Znalec vzal v úvahu nejen dosažené funkční testy, ale i klinickou klasifikaci a samotný charakter onemocnění ve vztahu k manuální profesi žalobce a podrobně rozebral hlavní i další zdravotní omezení, ale i vliv zdravotní poruchy na pokles pracovních schopností žalobce podle tehdy účinné legislativy i současným trendům hodnocení pracovních rizik.

3. Od 1. 1. 2010 vznikl dle znalce u žalobce nový dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, zapříčiněný krom výše uvedených onemocnění i postižením levého ramenního kloubu středně těžké závažnosti a postižením pravého kolenního kloubu lehké až středně těžké závažnosti. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zůstává i nadále angina pectoris NYHA II s poklesem pracovní schopnosti o 45 % (tj. o 40 % s navýšením o 5 % z důvodu vzniku dalších postižení) podle položky IX oddílu A položky 1b vyhlášky č. 359/2009 Sb. Navýšení o 10 % znalec nevyužil z důvodu možné rekvalifikace žalobce.

[6] U jednání dne 29. 1. 2013 oba účastníci řízení s citovanými posudky souhlasili a další dokazování již nenavrhovali.

[7] Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 20. 4. 2010, kterým žalobci zamítla žádost o částečný invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Jeseník ze dne 9. 11. 2009 žalobce nebyl invalidní, protože u něj nastal z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pokles jeho pracovní schopnosti pouze o 30 %. Toto posouzení potvrdil i lékař žalované v námitkovém řízení a PK MPSV v Brně v tomto soudním řízení správním.

[8] Podle posudku MUDr. T. V. žalobce byl od 16. 6. 2008 do 31. 12. 2009 částečně invalidní a od 1. 1. 2010 invalidní v I. stupni.

[9] Vzhledem k provedenému dokazování, popsanému shora, soud vycházel po vyjasnění rozporů ve všech odborných posudcích především z posudku MUDr. T. V., znalce z oboru zdravotnictví, se specializací posudkové lékařství a jeho závěr o invaliditě s ohledem na přesvědčivost, podrobnost a úplnost posudku a dále na souhlas obou účastníků řízení převzal pro svůj závěr a uzavřel, že žaloba je důvodná.

[10] Přezkoumává-li krajský soud správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Pokud tento posudek splňuje požadavky úplnosti a přesvědčivosti, je zpravidla v soudním řízení správním rozhodujícím důkazem. Vzhledem k námitkám žalobce soud shledal, že posudek PK MPSV v Brně nebyl posudkem, který by úplně a přesvědčivě zhodnotil skutkový stav, který byl základem pro souzenou věc. Proto nařídil provedení důkazu posudkem znalce z oboru zdravotnictví, se specializací posudkové lékařství.

[11] Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

[12] Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

[13] Podle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti je nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.

[14] Podle § 2 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb. u zdravotních postižení, u nichž dochází průběžně ke zhoršování a zlepšování zdravotního stavu, se stanoví procentní míra poklesu pracovní schopnosti tak, aby odpovídala průměrnému rozsahu funkčního postižení a tomu odpovídajícímu poklesu pracovní schopnosti.

[15] Podle § 2 odst. 3 poslední věta téže vyhlášky za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.

[16] Podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, s přihlédnutím k posuzovanému stavu žalobce – jeho zdravotnímu stavu, pracovní schopnosti a invaliditě za dobu od vzniku nároku (jak žalobce v žádosti žádal), resp. od 16. 6. 2008 do data vydání napadeného rozhodnutí. Proto soud aplikoval v souzené věci i právní úpravu účinnou do 31. 12. 2009.

[17] Podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném do 31. 12. 2009, je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %.

[18] Podle § 6 odst. 3 vyhlášky č. 284/1995 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění, je pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení, a to se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

[19] Po provedeném řízení soud považuje za prokázané, že žalobce byl ke dni vydání napadeného rozhodnutí invalidní, a to již od 16. 6. 2008. To bylo prokázáno především posudkem znalce MUDr. T. V., který soud shledal jako rozhodující důkaz pro jeho přesvědčivé zdůvodnění. Jestliže u žalobce bylo prokázáno, že byl invalidní od 16. 6. 2008 částečně a od 1. 1. 2010 v I. stupni, je nutno v tomto soudním řízení

správním žalobce považovat od 16. 6. 2008 do 31. 12. 2009 za částečně invalidního a od 1. 1. 2010 do 14. 10. 2010 za invalidního v I. stupni.

[20] Krajský soud proto zrušil rozhodnutí žalované pro vady řízení, neboť žalovaná si ve správním řízení neopatřila důkazy v takovém rozsahu, aby byl prokázán skutečný stav věci. Současně krajský soud vrátil věc žalované k dalšímu řízení. Žalovaná znovu ve věci rozhodne, přičemž bude vycházet z právního názoru krajského soudu, že žalobce byl invalidní od 16. 6. 2008 částečně a od 1. 1. 2010 v I. stupni.

[21] V dalším řízení žalovaná přizná žalobci nárok na částečný invalidní důchod od 16. 6. 2008 v souladu s § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., podle kterého *zjistí-li se, že důchod byl přiznán nebo je vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, důchod se zvýší nebo přizná, a to ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží. Důchod nebo jeho zvýšení se přitom doplatí nejvýše pět let nazpět ode dne zjištění nebo uplatnění nároku na důchod nebo jeho zvýšení; pro běh této lhůty platí § 55 odst. 2 věta druhá a třetí obdobně. Důchod nebo jeho zvýšení se však doplatí ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží, v případě, že důchod nebyl přiznán nebo byl vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, v důsledku nesprávného postupu orgánu sociálního zabezpečení.*

[22] Soud přiznal úspěšnému žalobci náhradu nákladů řízení, spočívajících v zaplacení zálohy na náklady znaleckého posudku ve výši 1.000 Kč a žalované uložil uhradit státu náhradu nákladů řízení, spočívající v částce 7.210 Kč, kterou tvoří zbývající část z vyúčtovaného znaleckého MUDr. T. V. ve výši 8.210 Kč, které bylo přiznáno znalci usnesením ze dne 7. 11. 2012, č.j. 72Ad 5/2011-142, a znalečné prof. MUDr. M. K.y, CSc., 6.650 Kč, které bylo přiznáno znalci usnesením ze dne 7. 11. 2012, č.j. 72Ad 5/2011-143. Náhrada nákladů řízení uložená žalované spočívá dále ve znalečném ve výši 3.240 Kč za vyžádané doplnění posudku MUDr. T. V., které bylo přiznáno znalci usnesením ze dne 14. 1. 2013, č.j. 72Ad 5/2011-166.

[23] Celkem žalovaná má uhradit státu na účet Krajského soudu v Ostravě 17.100 Kč a žalobci 10.593 Kč (záloha na znalecký posudek a cestovné). Žalobce žádal o přiznání stravného, to mu soud v souladu s § 57 odst. 1 s. ř. s. nepřiznal, neboť stravné není v tomto ustanovení uvedeno a nárok na jeho přiznání nelze dovodit ani analogicky nebo jiným výkladem.

[24] Soud přiznal žalobci dále na nákladech řízení částku 9.626 Kč. Ta spočívá ve výdajích na cestovné ke 3 jednáním soudu ve dnech 27. 4. 2011, 13. 11. 2012 a 29. 1. 2013 (Dolní les 37, Vlčice – Olomouc, Studentská 7 – podle mapy.cz – 1 cesta = 127 km x 6 = 762 km), k účasti na jednání u PK MPSV v Brně dne 31. 3. 2011 (Dolní les 37 – Cejl 62, Brno = 202 km x 2 = 404 km) a ke znalci MUDr. K. v Brně 12. 9. 2012 (Dolní les 37 – Brno – 209 km x 2 = 418 km). Výdaje na cestovné v roce 2011 činily: spotřeba dle TP 7,1 l/100 km x 31,60 Kč dle vyhlášky č.

377/2010 Sb. = $224,36 / 100 = 2,24 + 3,70$ Kč = $5,94 \times 658 (404 + 254)$ km = 3.908,52 Kč. Výdaje na cestovné v roce 2012 činily: spotřeba dle TP 7,1 l/100 km x 34,90 Kč dle vyhlášky č. 429/2011 Sb. = $247,79 / 100 = 2,48 + 3,70$ Kč = $6,18 \times 672 (418 + 254)$ km = 4.152,96 Kč. Výdaje na cestovné v roce 2013 činily: spotřeba dle TP 7,1 l/100 km x 36,10 Kč dle vyhlášky č. 472/2012 Sb. = $256,31 / 100 = 2,56 + 3,60$ Kč = 6,16 Kč x 254 km = 1.564,64 Kč. Celkem výdaje na cestovné činily 9.626,12 Kč, po zaokrouhlení 9.626 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po doručení usnesení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Olomouci dne 29. 1. 2013

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně